

Meget for sig. Jeg lægger særdeles stor Vægt paa denne høitærede lofkyndige Mands Vidnesbyrd i denne Sag, og jeg haaber heller ikke, at det vil være faldet hen uden at nyde Auerkjendelse af Thingets øvrige Medlemmer. Jeg skal dernæst gaae over til at betragte Sagen selv og vender mig da først til de Bemærkninger, som af den høitærede Finantsminister ere fremsatte. Jeg giver ham Ret i, at der er Forskjel paa en kongelig Resolution og den Communication, den Skrivelse, det Circulaire, eller hvad man vil kalde det, hvorved en saadan Resolution meddeles vedkommende Embedsmand. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at den Deel af Resolutionen, jeg tillod mig at citere, findes i Communicationen; men jeg troer dog paa den anden Side, at man vel tør antage, at Communicationen maa i Gæt og Alt henholde sig til den afgivne Resolution, og den kan ikke gaae udenfor hvad denne har bestemt. Jeg veed ikke, om jeg forstod den høitærede Finantsminister rigtigt, om han meente, at en saadan Communication ikke i alle Tilfælde kunde tænkes at være ganske nøiagtig og ikke kunde tjene som Rettefnor. Jeg tilstaaer, at jeg har anseet denne Communication for aldeles nøiagtig og ikke tilstedende mindste Tvivl; jeg har fundet den udfærdiget af det daværende Generaltoldkammer og Commercecollegium og underskrevet af Bluhme, Garlieb og Spønneek og havde deri troet at see en fuldkommen Betyrrelse for, at Communicationen fuldstændigt maatte indeholde og ikke har kunnet indeholde Andet eller Mere, end hvad der findes i selve Resolutionen. Men jeg maa med den høitærede Finantsminister være aldeles enig i at forlade Communicationen og holde mig til Resolutionen og de Indstillingspunkter, som ere nævnte, og navnlig hvad det tredie Indstillingspunkt angaaer, som afgjør de herhenhørende Punkter, og med Hensyn til hvilket — hvad jeg igaar tillod mig at bemærke og ikke videre skal opholde det ærede Thing med — jeg fuldkommen erkjender, at der staaer i Indstillingspunktet, at man kun foreløbigt indstiller til Hans Majestæt allernaadigst at approbere de gjorte Indstillinger. Men jeg troer tilstrækkeligt at have godtgjort, at dette foreløbigt ikke kan gaae paa Bestem-

melsen med Hensyn til Embedsmændenes Rønning, men at det, efter hvad jeg igaar bemærkede, kun angaaer Approbationen af den reent finantstielle Deel af Sagen, som skulde gives. Det vilde dog vistnok være besynderligt, om man ved denne Indstilling, som man saaledes foreløbigt anbefalede Hans Majestæt at approbere, i det man fremsendte en fuldstændig Gageringsplan for Kjøbenhavns Lovbøve og siger i Indstillingen, at den skulde tjene som fremtidig Norm for Lovembedsmænd, om man, da denne Gageringsplan medfører Forandringer og endogsaa gaaer ud paa at navngive de og de bestemte Personer, der skulle tilstedes den derved tillagte Dødsstraf, ikke havde anseet Sagen for at være afgjort eengang for alle, saa at, naar denne Dødsstraf indtraadte, kunde der slet ikke være Tale om nogen ny Instrux, Resolution eller deslige, men det fulgte ligefrem af sig selv, med Hensyn til Embedslønningens Udbetaling, at vedkommende Casserer uden videre udbetalte dem, hvad der efter den dem tilkommende Dødsstraf tilkom dem. Jeg formaaer ikke at indsee, hvorledes det skulde være anderledes, end at den dem eengang tilstaaede Rønning netop tillige bestaaer i den dem tillagte Dødsstraf. Naar altsaa Talsen er om, hvorledes der skal forholdes med de tidligere ansatte Embedsmænd, er det vist, at deres tidligere Røn har været deres Gage, deres Dødsstraf, og jeg formaaer ingenlunde at indsee, hvorledes man kan give det en anden Fortolkning eller Forstaaelse. — Jeg skal endnu kun bemærke, at i denne Dødsstraf ligger — jeg skjønner ikke rettere — netop disse Alderstillaag, som den høitærede Finantsminister under Behandlingen af den Deel af Sagen, der angaaer Alderstillaag, har taget saa meget varmt i Forsvar som en hidtil og i lang Tid gjældende Regel. Vil man altsaa respectere det tidligere Forhold, som har bestaaet med Hensyn til saadanne Alderstillaag, skjønner jeg ikke rettere, end at man maa erkjende disse Embedsmænds fuldkomne Berettigelse til at beholde disse Alderstillaag i Forbindelse med den dem tilkommende Røn, og jeg kan ikke forstaae, hvorledes man kan komme til en anden Forklaring end denne af hvad der saaledes er vedtaget. Det forekommer mig at